

СТОЙНОСТ, КОЯТО АНГАЖИРА

Ива ЧАВДАРОВА

Съдейки по откриването, фестивалът не се е променил особено. Отново Русенската филхармония /дир. Алипи Найденов/ - оркестърът домакин, отново стилна и амбициозно режисирана програма и публика - възторжена, въодушевена... и вероятно доволна, че музиката е едно от малкото останали неща, които не могат да ѝ бъдат отнети...

За промените в Мартенския музикален фестивал ще говорим може би по-нататък, тъй като за мен лично те са напълно обясними в настоящия момент, но първият концерт ми даде една вътрешна увереност, че те ще си останат наистина само организационни и че художественият имидж на фестивала няма да пострада от това...

Откриването на 31-вото издание на "Дните..." е вече факт, при това със стойност, която ангажира. Такава вечер наистина се помни. Не само заради редките заглавия в програмата, придаващи тежест на художествения замисъл - като премиерата на уни-

калната симфония "Харолд в Италия" от Берлиоз или увертюрата "Карнавал" от Дворжак - но и заради артистичното присъствие на сцената - една твърде привлекателна и провокираща съзнанието смесица от настроения, професионализъм, творчество и въображение, която не би могла да те остави безучастен.

А и самата програма като че ли наложи един повишен емоционален тон. Три романтични композиции в една вечер са истинско пиршество за въображението, особено когато чисто музикантското послание успее да "задвиги" и по-дълбоки струни на духовното. Подобно усещане изпи-

тах, слушайки изключителния, перфектен в техническо и художествено отношение Концерт за цигулка от Брамс на солистката Ваня Миланова - едно властно, удивително единство на безупречен инструментализъм и силна творческа индивидуалност.

Богатият художествен потенциал на Русенската филхармония е добре известен, но в тази изцяло романтична вечер удоволствието от щедрото изобилие на инструментални възможности, средства, оркестров колорит и пластика надмина сякаш обичайната представа - както в бляскавото изпълнение на увертюрата "Карнавал" от Дворжак, така и в театрално-ярката оркестрова партитура на "Харолд в Италия" с носталгично "пещцата" виола на Йосиф Радионов - между другото великолепно попадение за тази инструментална "роля"!

Една програма в романтичен стил, която изпълнителите под диригентството на маестро Найденов "озвучиха" по един наистина вълнуващ начин!